

עליון

עליון קבוץ סעד

בע"ה ד' בניסן תשפ"ד | פרשת תזריע | 12.04.2024 | גליון מס' 3340

ישראל במלחמה - גיליון 26

ימי החול		שבת פרשת תזריע	
05:17←05:24	זמן תפילין /טלית	18:48	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	14:00	מנחה בבית הכנסת
06:45	שחרית ב'	18:58	מנחה, קבלת שבת וערבית - בבי"כ "בית אהרן" המעוניינים בממ"ד צמוד - מוזמנים לבי"כ ע"מ בגן רימון הישן שיעור הלכה אקטואלית עם הרב ארי בי"כ "בית אהרן"
08:00	שחרית ג'		
09:24←09:28	סוף זמן ק"ש	06:45	שחרית א'
19:00	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:13←19:10	שקיעה	08:30	שחרית ב'
20:10	ערבית	10:10 10:30	ברכת האילנות פרשת שבוע -
21:00	ערבית (בשקד ג')	13:30	מנחה א'
		14:00	מנחה (בבית שנון)
		16:45	תהילים בבית חיה קופלד
		17:10	לימוד הורים וילדים פניני הלכה לילדים לפסח
		17:30	מנחה ע"מ
		17:40	מנחה ב'
		18:00	שיעור- הרב ארי
		19:45	צאת השבת

שבת שלום

אבות ופנים

יום הזיכרון להורינו מריט ומה בן צבי ז"ל

בתפילת שמונה עשרה אנחנו פותחים ב"אלוקי אברהם, אלוקי יצחק ואלוקי יעקב". לא במקרה פותחת התפילה בזכירת האבות כבסיס לכל תפילת עמידה. המשנה במסכת ברכות קובעת שאם אינו יכול לכוון בכל התפילה יכוון לפחות באבות. הרב הוטנר מסביר עוד יותר מזה, שאם קשה לו לכוון עד אברהם יצחק ויעקב יכוון לאבותיו. הסיבה לכך היא שהקשר לאבות הוא הבסיס לכל הגדילה הרוחנית של הבנים בעתיד, ואם נשווה אותה לתורת הרב היא כמו חלב אם לעומת יתר המאכלים.

הרב יהודה אשכנזי מסביר שתורת האב היא התורה שבכות, שממנה יכול הבן לקבל את התורה של רבותיו ומוריו בפועל. זכירת הקשר לאבות היא הבסיס המאחד של עם ישראל שמעבר לכל המחלוקות, השבטים הדיעות - כולם ממקור אחד באו, והחיבור לאבות מחזיר לנו את האחדות. מוסיף הרב יהודה אשכנזי ואומר שהחיבור לאבות זה חיבור לגוף, ושדרך הגוף ממנו באת אתה מקבל את היסודות לצמיחה הרוחנית, אך צמיחה זו לא תבוא ללא ההתפייסות עם אבותיך. ללא ההבנה שדרך אבותיך אתה מחובר עד אברהם, יצחק ויעקב המסמלים את אחדות ה'. נאמר - "כי שמי ה' נודעתי אליך" - איחוד הכוחות שהאבות מייצגים. הזהות של האבות - חסד, גבורה ורחמים-

אברהם, יצחק ויעקב הם שיכולים להביא אותנו לקריאה היום יומית - "ה' אלוקינו ה' אחד"

ההבנה שאתה המשך של אבותיך היא שיכולה לייסד באדם את ההשלמה בין הכוחות המנוגדים הפועלים בו. כוח החסד המתפשט וכוח הדין המצמצם. יצחק היה ממידת הדין ואברהם ממידת החסד, אך ללא הצמצום של יצחק לא היה החסד של אברהם. מאוד נפוץ לראות אבות ובנים השונים מאוד בנטיות שלהם לדין או לחסד, ואת כל הבריאה ניתן לראות כהרמוניה בין חסד לדין - המים והאש, הקור והחום, האדמה והשמים, האהבה וההקפדה. אך ממבט כולל, מהמקום בו נוצרנו, מתאחדים ביניהם כל הכוחות ויוצרים את מסכת החיים הזורמת והמתאחדת באחד.

זכינו שהורינו משה ומרים הנחילו לנו את תורת האבות וייסדו בנו את כוחות האמונה הזכה בבורא עולם ובהנהגתו הבהירה ומאירה כספיר, ובוודאי עכשיו, לפני חג הפסח, כשהגאולה, שגם היא בסיס לאמונתנו, כבר מתנצנצת באויר כהתגלותו של הקב"ה בתוך הבריאה, וקירובנו אליו כעם אחד.

(יום הזיכרון של מרים בן-צבי ז"ל חל ביום ששי שעבר, ושל משה בן-צבי ז"ל בשבת שעברה. יהי זכרם ברוך.)

נצמה ט (בתם של מריט ומה בן-צבי ז"ל)

לבנימין סלנט

תנחומינו מקרב לב

עם פטירת אחותך חיה תירוש ז"ל.

מי ייתן ולא תדע עוד צער.

ראיון השבת עם סא"ל נתן שכטר, מד"ר "כוח אבשלום" הייפיו מאריס צ'ינו

טרם פירסום הראיון ביקש סא"ל נתן שכטר לפרסם את המידע הבא:

מהו כוח אבשלום?

כוח אבשלום הוא כוח מילואים שהוקם המטרה להגן ולאבטח את יישובי העוטף ולהחזיר את הביטחון לתושבים.

הקמת כוח אבשלום

זה התחיל משיחת חברים שהתקיימה בשעה 01:00 לפנות בוקר בין האלוף יוסי בכר לאבשלום חביב, תושב המושב ארבבל שבצפון, אשר בה עלה הצורך להקים כוח שיגן על יישובי העוטף.

אבשלום מיד נרתם למשימה ואמר לאלוף: "אני אקים את היחידה".

עם בוקר, אבשלום חביב פנה לקצינים ביחידה 55 של הצנחנים, אוגדה 98, ומשל"ט פיקוד מרכז (יחידות שאבשלום משתייך אליהן). מיד לאחר מכן הופץ קול קורא באתר צה"ל ובקבוצות וואטסאפ של מילואימניקים ומהר מאוד כבר היה סד"כ להוט להתגייס.

ראשונים הצטרפו קצינת השלישות הילה עופרי ואוהד ניימרק, חברו של אבשלום מיחידה 55. זה קרה מאוד מהר ומספר ימים לאחר הקמת הגדוד, ראשוני המתגייסים החלו להתאמן בבא"פ דרום (בסיס אימונים פיקוד דרום) אשר נמצא בצאלים.

מכורח המהירות בהקמת היחידה ורישומה, על כל טפסי הזמנות הציוד נרשם "כוח אבשלום", והשם הזה הושרש. באחד הדיונים בפיקוד דרום ביקש אבשלום חביב להקדיש את שם היחידה על שמו של אבשלום חביב, אשר היה לוחם האצ"ל שנתפס בפריצה לכלא עכו והוצא על כך להורג בתלייה (עולי הגרדום), ובכך הוכנסה מורשתו של לוחם האצ"ל לגדוד החדש.

תפקידו של כוח אבשלום

תפקידו של כוח אבשלום לאבטח את היישובים בגזרה הצפונית של עוטף עזה ולהשיב את האמון בין התושבים לצה"ל, אמון שהתערער אחרי אירועי ה 7 באוקטובר.

חיילי הגדוד במילואים מתנדבים לתקופה ארוכה, מבצעים משימות הגנה ואבטחה ביישובים. הגדוד עובד בשיתוף פעולה עם כיתות הכוננות המקומיות ושאר היחידות בגזרה.

פעילות זו ונוכחותם של החיילים בתוך היישובים הופכת אותם לחלק מהקהילה, מהווה גורם משפיע להשבת התושבים ליישובים, ולהחזרת האמון בצה"ל.

נפגשתי עם סא"ל נתן (נתי בפי כל) שכטר ביום רביעי שעבר, לאחר יום עבודה מפרך שלו ולאחר שסיים להתפלל ערבית בבית הכנסת שלנו. למרות עייפותו ועיסוקיו הרבים ניא את סא"ל נתי להתפנות למעננו והנה לפניכם דבריו.

ספר לנו קודם כל קצת על עצמך.

בן 58 תושב באר-שבע, אבא לשלושה וסבא לארבעה. לפני מינויי כמג"ד אבשלום, פיקדתי על כוח אבשלום בקיבוץ. הייתי בצבא קבע בתפקידי פיקוד, לקראת הפרישה הייתי סגן מפקד בה"ד 1. משרת במילואים 13 שנים - שירתתי בחטיבת הנגב ואחר כך בעוד תפקידים, בין השאר הייתי מפקד קורס קציני מילואים לחברה' שהולכים להיות רבנים ביחידות לוחמות (קורס קציני רבנים וקציני סריקה, זיהוי וקבורה).

ואיך הגעת לתפקידך הנוכחי?

בשלושת החודשים הראשונים של המלחמה הייתי ביחידת הניוד 'הר ציון', יחידה שקמה בתחילת המלחמה. יחידה של ג'יפאים, גייסו אותנו עם הג'יפים שלנו, סיימנו ושחררו אותנו, ואז חיפשתי תפקיד אחר. איכשהו הגעתי לאבשלום שהקים את "כוח אבשלום" למשימה הזאת. נפגשנו, אחרי ארבעה ימים הגעתי ליומיים אימון, ואז לפה

לסעד למפקד החברה, הייתי איתם שבועיים, ואז נתבקשתי לקחת את תפקיד המגיד - אחריות על כל גדוד אבשלום. זה מה שאני עושה בשבועות האחרונים.

זה התחיל כ"כוח אבשלום", על שמו של אבשלום חביב עולה הגרדום בימים שלפני קום המדינה, באיזה שהוא שלב הוקם גם "גדוד יע"ל", גדוד נוסף שנמצא במרחב. יע"ל אלו ראשי תיבות של שלושה לוחמים אנשי מילואים שנפלו בקרבות בדרום הרצועה בתחילת המלחמה, (על שם לוחמי חטיבה 55 יונתן דיטש ז"ל, עומרי בן שחר ז"ל וליאב אטיה ז"ל, שנפלו בחאן יונס. מתוך הרשת) - כך שבכל הפעילות הזאת אנחנו מכניסים גם מורשת, וחשוב לנו שגם הכוחות שנלחמים "בפנים", שיידעו שיש משמעות גם לשמות שנבחרו.

התפקיד המרכזי שלנו הוא בעצם להחזיר את תחושת הביטחון לתושבים. כולנו אנשי מילואים, אחרי מה שקרה בעוטף בשמחת תורה, להיות ביחד עם כיתות הכוננות ויחד איתם לתגבר את ההגנה על היישובים, להיות שותפים במערך הביטחוני פה. בע"ה, אנחנו מקווים גם להחזיר את האמון בין צה"ל לבין התושבים. כולנו מתנדבים, לא מחייבים אף אחד לבוא, ועם זאת יש כאן חברה' שהם כבר למעלה מחודשיים פה, וגם יש חברה' שהשתחררו ורוצים לחזור לפה, לקיבוץ או בכלל ל"כוח אבשלום".

כיצד אתה מרגיש בסעד?

לי היתה הזכות להגיע לסעד. הגעתי לפה שבוע לפני שחזרו כאן ללימודים באופן רשמי, אתה מרגיש שיש לך חלק בהיסטוריה מסוימת, ראיתי את התגובות של התושבים, ביום ההיערכות לפני פתיחת שנת הלימודים עמדנו בשער ואנשים שאלו: "מי אתם ומה אתם?" אחת המורות שהגיעה מחוץ ליישוב אמרה לי: "וואו, לא הייתי כאן מאז שיצאנו לחופשת סוכות, עכשיו אני חוזרת לכאן בפעם הראשונה, וכשאני רואה אתכם - אני רגועה". זה נותן הרגשה מאוד טובה.

אנשים רבים מקבלים אותנו עם חיוך על הפנים, נוצר גם קשר מיוחד עם כיתת הכוננות. אני מקווה שאנחנו עושים את מלאכתנו נאמנה. נשאלתי שאלות שונות על ידי חברים מהקיבוץ, לגבי כל מיני פעילויות שאנחנו עושים, והכשירויות שלנו, שאלות אמיתיות שביטאו חששות אמיתיים. הרגענו את השואלים שאנחנו מתאמנים עם כיתת הכוננות, ושכל החברה' שמגיעים לכאן אלו חברה' עם רקע קרבי - שיריון, לוחמים, חי"רניקים - כל מי שמגיע לכאן יש לו רקע קרבי. אנחנו פה ביחד ומשתדלים לעשות עבודה נאמנה.

את כל המשימות אנחנו עושים ביחד עם כיתת הכוננות של סעד, משולבים בסיוורים, בשער הקיבוץ, חוץ מחמ"ל הקיבוץ אנחנו שותפים בכל. בשעות מסוימות אנחנו מתגברים את השמירה במקומות הרגישים כמו במערכת החינוך, אבל עכשיו משתדלים לחזור יותר לשגרה, כדי לתת את התחושה שהחיים חוזרים למסלול הרגיל שלהם, עד כמה שאפשר.

ומה הם תנאי השירות שלכם כאן בסעד?

אנחנו מתגוררים ליד אולם הספורט (במקום שעמדה המעבדה בעבר), יש שם חדר גדול עם מטבחון, ממ"ד גדול, מתקלחים במקלחות של אולם הספורט. אולי יש מקומות עם תנאים יותר טובים אבל הדבק החברתי מפצה על הכל. גם המפקד הקודם העיד על כך שנוצרה פה לכידות חברתית, המשכיות, זה מה שמחזיק את האנשים.

בשבתות אנחנו מקבלים המון אוכל מן הקיבוץ, מן החברים. אנשים מתעניינים, שואלים כל הזמן מה חסר לכם, מה צריך. בשבת אחת שנשארתי לבד, וגם בשבת שהגיעה אשתי לבקר, התארחנו אצל משפחות.

המתנדבים שלנו באים ממקומות שונים והתגבשו כאן מאד, היתה גם קבוצה של חברים שהתנדבו ביחד - קבוצה מאד מגובשת שהגיעה מגבעת-שמואל, אבל השתלבה גם עם שאר החברה' שהגיעו ממקומות שונים, מגוונים שונים של האוכלוסיה.

בקיבוץ היתה לי הזכות לראות מודל חיובי איך זה צריך להיות - גם הקשר עם התושבים וגם הקשר עם כיתת הכוננות. כאן חוינו משהו מאד חיובי - ממש מודל לחיקוי.

האם תוכל לספר על אירוע כלשהו שלקחתם בו חלק?

לפני שבועיים היה חשש לחדירה, שהתבררה כהתראת שווא, זה פורסם גם בתקשורת. הוקפצנו להיות מוכנים לכל תרחיש שעלול לקרות, כמובן יחד עם כיתת הכוננות וגם ביישובים אחרים. ברוך השם לאחר זמן הסתבר שזה היה חשש שווא אבל תרגול מצוין.

אנחנו מתרגלים כל הזמן גם עם כיתת הכוננות וגם עם כוחות נוספים באזור. המשימה שלנו היא שחלילה, חלילה, חלילה לא יקרה כאן שוב משהו דומה למה שקרה לנו כבר פעם.

ולסיום, מהו המסר שלך לחברי סעד, קוראי העלון שלנו?

הייתי אומר כך: אנחנו חלק מן המחויבות של הצבא לאפשר את החזרה שלכם למרקם החיים הנורמלי. לכן אנחנו מתגברים את כיתת הכוננות, בשביל זה אנחנו פה, לזה נרתמנו. אנשים עזבו עסקים, חברות, משפחה, ונמצאים פה תקופות ארוכות. כל אחד מחויב לפחות לחודש, ויש כאלו שכבר חודשיים פה, ויש כאלו שחוזרים פעם שנייה, או שמתכננים לחזור אחרי פסח. זה בזכות החיבור המיוחד שנוצר פה בין המתנדבים לבין חברי הקיבוץ. אנחנו משתדלים כל הזמן לחזק את תחושת הביטחון שלכם כאן בסעד.

תודה מקרב לב לסא"ל נתי שכטר ולכל חברי "כוח אבשלום" המשרתים בסעד. אנו מעריכים מאד את פועלכם ומודים מאד על ההתגייסות שלכם למען ביטחוננו. הלוואי שהשקט ישוב במהרה למחוזותינו, שכל החטופים ישובו הביתה במהרה ושכל חיילינו ישובו בשלום. אמן.

ראינה והצלחה צל הכתבה: ח'ית

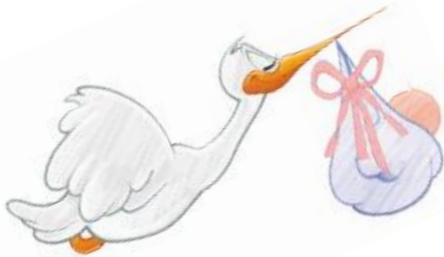
לאיכל ולברקאי אפרתי

זר ברכות ואיחולים

להולדת הבת

וברכות חמות עם אסבתא ואסבא יונת ואהרלה' לוי

ולכל המשפחה.

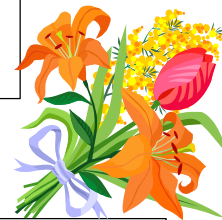

לחנה ולאהרלה אדמנית

זר ברכות ואיחולים

להולדת הבן

הסעה טובה, בריאות ושמחה

אסבתא רבתא ואסבא רבא כרמלה ופלוימיק קוט

אסבתא ואסבא חמי ומושיק פיש

ברכות מקרבה לב

להולדת הנכדה - הנ'נה

בת אילי ולאמיהו.

פינת החטופים והנעדרים

מתן צנגאוקר

בן 24, אופקים

בבית המשפחה באופקים, לשם הוא מגיע מידי שבוע לארוחת השבת, קוראים לו בחיבה טון טון. למרות שכבר יצא מהבית, הקשר בין מתן לאימו הוא ברמה יום-יומית, מכוס הקפה הראשונה של הבוקר עד שהולכים לישון. מגיל צעיר הוא תומך גם בשתי אחיותיו שעבורן מתן הוא כמו אבא, הן בפן הכלכלי והן בדאגה ותמיכה רגשית. מתן מתגורר בקיבוץ ניר עוז יחד עם חברתו מזה שנתיים, אילנה גריציווסקי. שניהם נחטפו לעזה. אילנה חזרה לאחר 55 ימים בשבי. מתן עדיין שם מחכה לחזור למשפחתו, לאילנה, וגם לנוני הכלב.

כרמל גת

בת 39, בארי

בצפון הודו, בכפר קטן בשם רוולסאר, כולם מכירים את כרמל בשם החיבה שלה מלי. כשבוע לפני השבת השחורה כרמל עוד הייתה בהודו. היא מרפאה בעיסוק, גדלה בקיבוץ בארי ועברה לתל אביב. כששבה מהודו הגיעה לבית הוריה בקיבוץ בארי, משם נחטפה לעזה ב-7 באוקטובר על ידי מחבלי ארגון הטרור חמאס. במהלך המתקפה, אמה נרצחה ואביה, שהסתתר בשירותים, ניצל.

מעדויות של חטופים ששחררו הגיעו סיפורים לפיהם היא מעבירה לחטופים שאיתה בשבי שיעורי יוגה ומדיטציה. היא אוהבת לטייל בעולם, לבד או עם חברים, לפגוש אנשים חדשים מכל מין ומכל מוצא. תמיד דואגת לכל האנשים ותומכת בזכויות מיעוטים. אוהבת מוסיקה וללכת להופעות רוק.

בתפילה שישובו הביתה במהרה ובשלום.

חברים המעוניינים שנקדיש מקום בפניה זו לחטופים המוכרים להם – מוזמנים ליצור קשר עם מיכל ביליה – עורכת המדור. בתודה.

לסבתא לאה לוטאן

ברכות ואיחולים

עם נישואי הנכד נדב לבח"ל מאי

בנס של יאל ונתי פראמן.

ליונה רוזנטאל

ברכותינו החמות שלוחות

לכבוד בר המצווה של הנכד צורי

בנס של שלוחות ואיזיק יואל

צדכון מוועדת צדקה

לקראת חג הפסח המתקרב ובא זו הזדמנות לעדכן על הנעשה בוועדת צדקה. הקהילה שלנו מקצה סכום מכובד מתוך התקציב הקהילתי השנתי לצדקה, זאת מתוך הרצון לתרום כקהילה באופן קבוע לאורך השנה לאנשים נזקקים, וכחלק מחובת מתן צדקה שמוטלת על הפרט ועל הכלל.

לתקציב ועדת צדקה גם מתווסף סכום לא מבוטל מתרומות של חברי הקהילה בדר"כ מפדיון כפרות, מחצית השקל, מתנות לאביונים, קמחא דפיסחא ועוד.

אלינו, חברי ועדת צדקה, לאורך השנה, ובמיוחד לפני החגים, מגיעות פניות כלליות או פניות דרך חברי הקהילה שלנו לגבי אנשים הזקוקים לסיוע, אנשים הנמצאים במשבר ולהם אנו תורמים ישירות, כאשר העיקרון המנחה הוא "עניי עירך קודמים".

התרומות שאנו נותנים מתחלקות בכמה אופנים:

- חלוקת תלושי שי, בעיקר לפני החגים - תלושי תו הזהב שמאפשרים קניה של מצרכי מזון, ביגוד והנעלה ממגוון רשתות. את התלושים מחלק הרב ארי, ואנשים טובים נוספים שיודעים מי זקוק לכך.
- תרומה כספית לאנשים שפונים אלינו ישירות - אנשים הקשורים לקהילת סעד, אנשים מהקהילות הקרובות אלינו בשדרות, נתיבות וכו' (בד"כ אנו בודקים אם יש לכך המלצה).
- תרומות בתיווך מחלקת הרווחה של המועצה - אנו עומדים בקשר ישיר עם המחלקה, ומקבלים מטעם בקשות לתמיכה ועזרה למשפחות הזקוקות לעזרה כספית, בדרך כלל לצורך ספציפי.
- מבצע מתנות לאביונים בפורים שאותו מוביל ומבצע הרב ארי בשיתוף עם חברים מהקהילה.
- פעם בשנה אנו תורמים לארגון חברתי המגייס כספי תרומות. בשנה שעברה תרמנו לעדי נגב והשנה לעזר מציון.

אנו מודים לכל החברים שתורמים דרך תקציב ועדת צדקה. בזכותכם אנו מגדילים את היכולת שלנו לתרום ליותר אנשים.

נשמח לעוד פניות / המלצות / רעיונות לתרומות עבור אנשים פרטיים או מוסדות שזקוקים לכך.

שבעזרת ה' נזכה להמשיך לתת ולסייע לאחינו הקרובים והרחוקים.

שבת שלום!

ועדת צדקה - אבי האפרין, אביא שילר וחציית אַנדסמן

ברכת מלא טוב ורוב נחת

לרבקה'לה יודיה

עם הולדת הנ'נה

נכדה אדינה ארנן יודיה

בת אליאב ואצומר.

לשנה ולאהרלה' דביר

ולכל המשפחה האורחבת

ברכות חמות מקרב לב

להולדת הנכד

בן אצילה ולחיי אצני

הרבה נחת, בריאות ושמחות.

אחה להיות מאצווה... - אצכונ' וצדת דת לשמוצ הקרוה

ברכת האילנות – בשבת זו, ה' ניסן 13.4 נצא אחרי מניין שני (10:10 משוער) לברך את ברכת האילנות. ניפגש בצל עצי הרימון והזית ליד בית הכנסת שהוחרב.

שבת

מצה – צבר – סעד – בימים אלו בהן רבות הקושיות על התשובות, תבוא חדות אפיית מצות מצווה בחברותא, לזכרון של חיילות צבר **רוז לובין ורבקה ברוך הי"ד** ותחזק אותנו.

מוזמנים להירשם באופן מקוון או דרך – שקמה יניב כספי או תרצה אורן. ניפגש בחדר האוכל 11:00 – 18:30

ראשון

אות חיים – נרגשים עד דמעות להזמין אתכם לכתובת אותיות בספר התורה לזכר יקירינו **נבו ארד ודור ריזר הי"ד**. בואו לקחת חלק בכתובת האותיות, יחד ננציח את זכרם. ניפגש במועדון לחבר החל מ- 18:30.

ראשון

פינוי ארון פרוכות – לקראת פירוק ארון הפרוכות המתפורר והרכבת ארון הפרוכות החדש, נקיים ביום שני מבצע מיד לאחר תפילת שחרית (06:40 משוער) להעביר את כל הפרוכות ושמלות ספרי התורה לחדר הנצחה.

שני

ניקוי בתי הכנסת ובתי המדרש – בימים שלישי ורביעי ננקה את בתי הכנסת ובתי המדרש לפסח. במרכז בית הכנסת "בית אהרן" יהיו ערכות מגבונים מיוחדים לניקוי התאים האישיים. **אנא נקו את התאים בספסל עבור כל בני המשפחה** (וגם את אלו מימין ומשמאל שאינם בשימוש, תודה) מבוקשים – 4 מתנדבים צעירים ביום רביעי ט' ניסן 17.4 ב 16:00 להחזיר את הספסלים בעזרת הגברים למקומם הנכון. אנא פנו לתרצה.

שלישי
רביעי

הגעלת כלים -

ראשון י"ג ניסן 21.4	שישי י"א ניסן 19.4	חמישי י' ניסן 18.4
15:30 עד 18:30	10:00 עד 13:00	15:30 עד 18:30

חמישי
שישי
ראשון

שלמי תודה -

לאליהוא שנון על צביעת המעקים של גרמי המדרגות סביב בית הכנסת. ועל סיוע באירוח חיילים ומתנדבים בבית הכנסת.

לשושנה יום טוב על כריכה מכבדת ונאה של תנ"כים, חומשים, סידורים וספרי קודש לילדים.

נדיבות לבכם וחריצותכם תורמת רבות לציבור כולו ולשמירת הקודש. שנזכה להגיע לרגל מתוך עליה

בשם הרב ארי וועדת דת – **תרצה אורן**

מוקדם לכל חולאי וחולות הניקיון בינינו, במיוחד צרכי חס הכסח

...”סבתי שלומית הגיעה לירושלים ישר מווילנה ביום קיץ חם בשנת 1933, העיפה מבט המום אחד על השווקים המיוזעים, על הדוכנים הססגוניים, על הסמטאות השוקקות שהיו מלאות צעקת רוכלים ונעירת חמורים וגעיית עזים וצווחת פרגיות...ומיד חרצה גזר-דין סופי: ”הלוונט מלא מיקרובים”.

כעשרים וחמש שנים חיתה סבתי בירושלים, ראתה ימים קשים וקצת ימים יפים, אבל את משפטה לא ריככה ולא שינתה עד יומה האחרון. אומרים כי כבר למחרת בואם לירושלים היא ציוותה על סבא מה שהוסיפה לצוות עליו כל יום מימי חייהם בירושלים, קיץ וחורף: להשכים בכל בוקר בשש או בשש וחצי, לרסס היטב בפליט את כל פינות הדירה כדי להדוף את המיקרובים, לרסס מתחת למיטתה ולרסס מאחורי הארון, ולרסס גם אל תוך הבוידם ובין רגלי המזנון, ואחר כך לחבוט את כל המזרנים, המצעים והכסתות. מילדותי אני זוכר את סבא אלכסנדר עומד לפנות בוקר על הגזוזטרה, בגופיה ובנעלי בית, הולם בכל כוחו במצעים כמו דון קישוט המסתער על נאדות היין, מניף את המחבט ומנחית אותו שוב ושוב על המצעים בכל חמת אומללותו או יאושו. סבתא שלומית היתה עומדת כמה פסיעות מאחוריו, גבוהה ממנו, לבושה בחלוק משי פרחוני רכוס עד לכפתור האחרון, שערותיה אסופות על ראשה בסרט ירוק דמוי פרפר, זקופה ונוקשה כמנהלת פנימיה לבנות אצולה, מפקחת על שדה המערכה עד לניצחון היומי.

במסגרת מלחמתה התמידית במיקרובים התרגלה סבתא להרתיח פירות וירקות בלי שום פשרה. את הלחם היתה מנגבת פעם ופעמיים במטלית לחה טבולה בתמיסת חיטוי כימית בצבע ורדרד שנקראה קאלי. לאחר כל ארוחה לא היתה רוחצת כלים אלא, כבהגעה של ערב פסח, מבשלת אותם שעה ארוכה, ואף את עצמה היתה סבתי שלומית מבשלת שלוש פעמים ביום: קיץ וחורף נהגה לעשות שלוש אמבטיות רותחות כמעט, כדי לבער את המיקרובים. היא האריכה ימים. החיידקים והווירוסים היו מבחינים בה מרחוק וממהרים להימלט מפניה למדרכה השניה, ובהיותה בת למעלה משמונים, לאחר שניים או שלושה התקפי לב, הזהיר אותה הדוקטור קרומהולץ: גבירתה היקרה, אם לא תחדלי מן האמבטיות הלוהטות שלך – שוב אין אני אחראי למה שעלול חלילה לקרות לך. אבל סבתא לא יכלה להיגמל מן האמבטיות שלה, אימת המיקרובים היתה חזקה מדי, היא נפטרה באמבטיה. התקף הלב שלה הוא עובדה.

אבל האמת היא שסבתא שלי מתה מרוב ניקיון ולא מהתקף הלב....”

צאוס צו, "סיפור על אהבה וחוסק", צא' 41-42

וצא צו סבתא חולת ניקיון כותב מאיר על

”כשעלו מייסדי נהלל על הקרקע התגוררו באוהלים. אחר כך עברו לצריפי עץ... ורק חמש-עשרה שנים אחרי שהוקם הכפר, בשנת 1936, נבנו בתי האיכרים וחוברו לרשת החשמל.

...כל משפחה חנכה את ביתה לפי דרכה. אינני יודע מה עשו משפחות אחרות, אך סבתא טוניה ערכה טקס קטן ומיוחד שלא הכל הבינו את גודל משמעותו והשפעתו: היא עטפה את הידית של דלת הכניסה בסמרטוט קטן. הבית חדש ונקי, הסבירה, והידית חדשה ונוצצת, הסמרטוט נודע להגן עליה מכתמים ומלכלוך. הכל גיחכו, אבל בתוך כמה ימים התברר שהסמרטוטון הזה, התמים לכאורה, גם הוא מין חלוץ. עוד סמרטוטים הופיעו אחריו, וכולם הונחו על כל הידיות של כל הדלתות, וגם על כמה ידיות של מגרות, חלונות וארונות, ונשארו שם עד יומה האחרון.

עוד סמרטוט הניחה סבתא טוניה על כתפה השמאלית. היה זה סמרטוט גדול מכל אחיו שעל הידיות, מכיר בחשיבותו ובבכירותו. מין סמרטוט שמירה, שליווה אותה בכל אשר תלך ונועד להתערבות מהירה - אם תבקש

למחות רבב שחמק מעינייה ופתאום התגלה, אם תבחין בכלי שצריך לנקותו, או תצטרך לנגב את ידיה לפני שהיא נוגעת במשהו נקי שאין עליו סמרטוט משלו..."

מאיר שלו, "הדבר היה ככה", צמ' 19-20.

לסתא טיין הוק
 ולכל המשפחה המורחבת
 מלא טוב וברכות חמות
 להולדת הנכד
 בן לדניאל ולחייט הוק

לאור ולברק ביתן
 שפע ברכות ואיחולים
 להולדת הבת
 נחת, בריאות ושמחה

לכל מי שהמחה באצונם - שתזכו לשמחות, לנחת ולבריאות,
 בימים של שלום ושלווה על כל עם ישראל!

משלחתה של אנג'לת הקהילה

קהילה יקרה,

שגרת חיים חדשה נבנית לה אט אט בסעד ואנו למדים לחיות בתוכה ואותה. החזרה לקיבוץ מביאה את הנוחות של הבית, את ההגעה למקום הטבעי והמוכר ומאפשרת לנו לחזור לעצמנו ולחיינו, ויחד עם זאת היא, לעיתים רבות, מלווה בחוסר ודאות וחשש לגבי המצב ומה יקרה בעתיד. רעשי המלחמה שנשמעים היטב מהווים תזכורת יומיומית לכך שהלחימה נמשכת ועלינו להמשיך ולהישמע להנחיות פיקוד העורף ולביטחון סעד.

המידע המגיע אלינו מהתקשורת וממקורות שונים הינו מידע חלקי שגורם פעמים רבות לבלבול, לחץ וחרדה. ביטחון סעד וצח"י דואגים ליידע את הציבור במידע מוסמך ומהימן בזמן אמת ככל שניתן. שאלות בנושאי ביטחון, ניתן ורצוי להפנות אליהם על מנת לקבל את המידע העדכני ביותר. הצפת השיח בכלל קבוצות הוואטסאפ השונות והעברת חלקי מידע, מייצרים לחץ ומגבירים חרדה בקרב הציבור. אנא, השתדלו לצמצם העברת מידע שאינו מוסמך או אמין בקבוצות אלה.

המרכז הקהילתי חזר לסעד ורוב השירותים חזרו לפעילות חלקית עד מלאה. בעלי התפקידים עמלים רבות על מנת לספק את מירב המענים הנדרשים לקיום שגרת חיים מלאה בקיבוץ. בחלק מהשירותים אנו נתקלים בקשיים, בעיקר סביב גיוס כוח אדם, ולעיתים נדרשת התגייסות של הקהילה על מנת שנוכל לספק את השירותים השונים.

במהלך השהות במלון נוצרו אפשרויות רבות למפגש בין החברים והחברות, מהארוחות בחדר האוכל, דרך השהות בלובי, הפעילויות הרבות, ועד למפגשי השיח הרבים שקיימנו. עם החזרה הביתה, ההזדמנויות למפגש הצטמצמו מאוד וניכר כי המפגש היומיומי חסר לרבים. זה הזמן לפתוח את ביתכם ולהזמין את השכנים, ליזום ולייצר "מפגשי דשא" שכונתיים או כל מפגש אחר. במהלך השבועות הקרובים, יחלו להתקיים מפגשים בקבוצות קטנות שיאפשרו שיח ושיתוף באתגרים השונים העומדים בפניכם, ו/או עיבוד אירועי ה-7 באוקטובר וחצי השנה האחרונה. פרטים יפורסמו בקרוב.

בשבועות האחרונים החלו להתכנס צוותי "סעד למחר" לגיבוש התכנית שתוצג למנהלת תקומה. צוות בינוי ודיור התכנס והחל להגדיר עקרונות שיסייעו לתיעודף כלל הפרויקטים הצפויים בשנים הקרובות. צוות אדם וקהילה העוסק בתחומי קהילה, חינוך, ותיקים, צעירים, תרבות, דת, בריאות, רווחה וספורט, עסק בתמונת העתיד של סעד בכל אחד מהתחומים והעלה כיווני פעולה שונים ומגוונים. לאחר הפסח, נקיים דיאלוג עם הציבור בדרכים שונות על מנת לדייק ולמקד את התכניות המתהוות.

השבוע התקיים כנס של רכזי תקומה מכלל היישובים. במסגרת הכנס הוצגו היבטים יישומיים של התוכנית האסטרטגית הצפויה לעלות לאישור הממשלה ביום ראשון הקרוב, וכן הדרכים למיצוי המשאבים - על מנת שנוכל ליישם בצורה המיטבית ביותר את התקציבים שיוקצו במסגרת תכנית החומש. במסגרת הכנס התקיימה שיחה פתוחה עם אגאי יחזקאל, סגן ראש מנהלת תקומה והופנו אליו שאלות רבות, חלקן קשות, על אופן ההתנהלות והצורך במענים שונים שטרם נענו.

(המשך – בעמוד הבא).

אסיים בשירו של בוריס נובאק – החלטות

בין שְׁתֵּי מְלִים
בְּחָרוּ בְּשִׁקְטָה יוֹתֵר.

בין מְלָה לְשִׁתִּיקָה
בְּחָרוּ לְהִקְשִׁיב.

בין שְׁנֵי סְפָרִים
בְּחָרוּ בְּמֵאֲבָק יוֹתֵר.

בין אֲדָמָה לְשָׁמַיִם
בְּחָרוּ בְּצִפּוֹר.

בין שְׁתֵּי חַיּוֹת
בְּחָרוּ בְּזוֹ הַזְּקוּקָה לְכֶם יוֹתֵר.

בין שְׁנֵי יְלָדִים
בְּחָרוּ בְּשִׁנְיָהֶם.

בין עוֹל גְּדוֹל לְקָטָן יוֹתֵר
אֶל תִּבְחָרוּ בְּאֵף אֶחָד.

בין תִּקְנָה לְיֵאוֹשׁ
בְּחָרוּ בַתִּקְנָה :
אוֹתָהּ תִּתְקַשּׁוּ יוֹתֵר לְשֵׁאת.

בברכת שבת שלום!

efek, ערן